Roberta Metsola: Bátorság és remény Ukrajna népének

Kedves Ruszlan!
Tisztelt Rada-képviselők, bátor harcosok, testvéreink!

Köszönöm, hogy meghívtak ide Kijevbe, a Rada elé. Megtiszteltetés számomra, hogy itt lehetek Önökkel, európai képviselőtársaim! Ennél persze többről van szó: kötelességemnek érzem, hogy itt legyek. Kötelességnek, amelynek eleget kell tennem. Kötelezettségnek Önök, a frontvonalban küzdők irányában. Azért, hogy megmutassuk a világnak, hogy a parlamenti demokrácia még a háború sötétségében is fényt tud adni.

Az Európai Parlament képviselőjeként, Európa népeinek képviseletében jöttem ma ide, hogy egy dolgot leszögezzek. Önökkel vagyunk. Jóban-rosszban Önök mellett állunk.

Az elmúlt rettenetes időszakban felkavaró képeket láthatott a világ: pusztításról, halálról, ártatlan életek feldúlásáról, életüket és otthonukat hátrahagyni kénytelen nőkről és gyermekekről.

De Európa és a világ az Önök bátor kiállásának és az ukrán családok szembeszegülésének is tanúja lehetett. A Kígyó-szigetet védő hősöket a földkerekség minden részén ismerik. Mariupol büszke védői még generációk példaképei lesznek.

Hamarosan – ebben biztos vagyok – győzedelmeskedni fog a remény a félelem felett. Mert Önök megmutatják a világnak, hogy nincs az a terror, amely megfélemlíthetné Önöket, nincs az a bomba, amely lerombolhatná büszkeségüket. Soha nem pusztíthatják el méltóságukat.

Az EU és a világ láthatta: Önök hősiesen védik hazájukat. De nemcsak otthonaik és területük védelmére kelnek. Azért is küzdenek, amiben mindannyian hiszünk: a szabadságért, a demokráciáért, a jogállamiságért. És itt Ukrajnában ezek nem üres szavak. Küzdenek értük, tudván tudva, hogy nélkülük más sincsen.

Az Európai Unió azért született, hogy összekösse Európa nemzetállamainak sorsát, és így többé ne lehessen közöttük olyan konfliktus, amely alig 30 év alatt két világháborúhoz vezetett. Az Európai Unió a békéről szól. De még ez előtt is a szabadságról.

És hadd mondjam el, Ukrajna Európa része.

Szomorú, tragikus időket élünk. Annyi ukrán polgár lelte halálát. Önök családtagjaikat, rokonaikat, barátaikat veszítették el. Mélyen együttérzünk mindnyájukkal. Kérem Önöket, higgyék el nekem, hogy az Európai Parlament, az EU és Európa polgárai Ukrajna mellett állnak.

A szavak lelkesíteni tudnak. És néha a szavak ereje meg tudja változtatni a világot. De a világnak tettekre is szüksége van. És ugyanígy együttérzésre is. Én ma itt a támasz és a remény üzenetét szeretném közvetíteni Önöknek, hogy nem hagyjuk cserben Ukrajnát. A figyelmünk soha nem lankad.

Mariupolban soha nem jártam. De a város nevét már soha el nem felejtem. A szülészet lebombázása és a gyermekek megölése örök gyalázat marad a történelemben. Embertelen cselekedet, amely jól érzékelteti, milyen fenyegetéssel szálltak szembe. Nem feledjük soha, hogy ott mi történt. Soha.

Szeretnék három ígéretet tenni Önöknek.

Először is hazájuk inváziója közvetlenül szembeállítja Oroszországot Európával, a nemzetközi közösséggel és a szabályalapú világrenddel. És ez nem olyan dolog, amelyet szó nélkül eltűrünk Putyintól. Még több szigorú szankcióra van szükség. El fogjuk számoltatni a felelősöket mindazokért a bűntettekért, amelyeket itt elkövettek.

Másodszor az Európai Unió elismeri Ukrajna európai ambícióit és az uniós tagságra való törekvését. Ma mindannyiuk előtt kijelentem, hogy ebben számíthatnak rám. Számíthatnak az

Európai Parlamentre, hogy támogatni fogja országukat a célhoz vezető úton. Tudjuk, mennyi véráldozattal járt eljutni idáig. Nem fogjuk Önöket cserben hagyni.
Ma mindennél világosabban látjuk, hogy Ukrajna az Európai Unió felé vette az irányt. Őszintén és reményekkel telve állunk a csatlakozás elébe. Minden ország bejárja a maga útját, de ahhoz kétség sem férhet, hogy Ukrajna jövője az Európai Unión belül van.
Harmadszor pedig gondoskodni fogunk a családjaikról, akik kénytelenek voltak elmenekülni, amíg biztonságban vissza nem térhetnek otthonaikba, hogy újrakezdhessék életüket. Segítünk újjáépíteni városaikat és falvaikat is, amint véget ér ez a jogellenes, ki nem provokált, igaztalan invázió. Már eddig is nyújtottunk támogatást: pénzügyi, katonai, humanitárius jellegűt. Ezt tovább folytatjuk, sőt növeljük mértékét. Létrehozzuk az Ukrajnát segítő szolidaritási alapot, és az újjáépítéshez nemzetközi donorkonferenciát szervezünk. Mert a hazájukat ért támadás mindent megváltoztatott.
Az invázióra nem adtak alapot, ki sem provokálták. Nem keresték a konfrontációt. De felnőttek a feladathoz, ami bizonyság e nép nagyszerűségére, az Önök bátorságára, jellemük erősségére.
Hadd szóljak most az Európai Unióhoz, hogy ugyanígy nőjön fel a feladathoz. Legyen ez nekünk egy „kerül, amibe kerül” pillanat.
A szabályalapú világrend továbbra is szilárd. Putyin elszámította magát, nemcsak az Önök bátorsága és hazájuk ellenállása, hanem a demokratikus rend ereje miatt is. Alapvető tévedésben volt, amikor vitáinkat a gyengeség jelének vélte. Ezért példátlanul megfizetett. A szankcióink fájnak, de ennél is messzebb kell mennünk.
Nők és férfiak milliói hagyták el hazájukat. Még többen kényszerültek az országon belül lakóhelyük elhagyására, és vélhetően hamarosan más európai országok felé veszik az irányt. Álljunk erre készen. Ám ami ennél is fontosabb, készek vagyunk mindent megtenni azért, hogy a jövőben ne kelljen félelemben élniük a határainkra érkezőknek. Emellett rendíthetetlenül kitartunk, ez a szándék soha nem halványul el.
Olyan Európát fogunk megmutatni, amely ma is mindenkit nyitott szívvel és nyitott otthonokkal vár. Európaiságunk kézzelfogható jeleként ugyanolyan együttérzést, mint erőt mutatva.
Meg kell sokszoroznunk erőfeszítéseinket, hogy csökkentsük orosz energiafüggőségünket. Alig várom azt a pillanatot, amikor Európa energiaellátása teljesen önálló és biztonságos lesz.
A válságnak ebben a pillanatában nem szabad elfelejtenünk, hogy az energia régen is és most is politikai kérdés volt. Oroszország ezt már évek óta tudja. De nyilván Önök is.
Európának az legyen a célja, hogy a jövőben egyáltalán nem vásárol orosz gázt. Egyetlen köbmétert sem. Nagy vállalásnak tűnik, de erre van szükség.
Végeredményben nem engedhetjük meg, hogy a Kremltől beszerzett energiát fogyasztva közvetetten finanszírozzuk az Önök otthonainak lebombázását. Gyorsabban fogunk cselekedni, hogy az energiafüggetlenség inkább előbb valósuljon meg, mint utóbb.
Hadd szóljak egy pár szót az információs háborúról is. Nemcsak kibervédelmünket kell felvérteznünk és megerősítenünk, hanem azt a narratívát is vissza kell szorítanunk, mely szerint a Putyinnal való szembenállás oroszellenessé teszi Európát. Vannak oroszok, akik szembeszállnak Putyinnal, nem is kevesen, pedig a börtönbüntetést kockáztatják. A történelem jó oldalán állnak. A mi oldalunkon.
Engedjék meg, hogy Jonathan Sacks gondolataival zárjam beszédem, aki szerint „nehéz legyőzni a félelmet a remény nevében. Óriási bátorság kell hozzá. Ám minél nagyobb az erőnk a romboláshoz, annál inkább szükségünk van erre a bátorságra."
Tarasz Sevcsenkónak, az Önök nemzeti költőjének szavaival: „Küzdj tovább, és bizton győzni fogsz."
Önökben megvan a bátorság.
Ukrajnában megvan a bátorság.

Ma Önökkel vagyunk. Holnap is Önökkel leszünk. Mindig és mindenkor az Önök oldalán állunk.
Slava Ukraini.